

ای ساقی تشنگان معلم

ای روشنی نهان معلم

ای همدم خوب و خوش زبانم

ای یار رئوف و مهربانم

(ای مظهر پاکی و لطافت

وی پرزده سوی بی نهایت

تو بر همگان رئوف هستی

یار همه و عطوف هستی) (۲)

از روح تو غم به دور بادا

در جان و دلت سرور بادا

ای مرحمت به مثل باران

بر روی کویر خشک یاران

ای آنکه بهار در بهاری

همچون گل سرخ سبزه زاری

زین پس نشوی ز دل فراموش

(چون زمزمه ی تو مانده در گوش) (۲)

(من بال تو و تو بال من باش

در جان و دل و خیال من باش

همواره دل تو شاد بادا

روی گل تو به یاد بادا) (۲)